

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/30/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421201094
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8421201094.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Romana Lajoša v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. C. D., E. XXX/XXX, zastúpený F. G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. C. XXXX/XX, XXX XX J. proti žalovanej: C. K., zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, vo veci podania žalobcu označeného ako „Žaloba o vyporiadanie vlastníckych práv k pozemku“ zo dňa 14.06.2021, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 4C/11/2021-152 zo dňa 18.07.2023 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie.

II. Žiadna zo strán sporu n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že cit.:

„I. Podanie o d m i e t a.

II. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.“

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil v zmysle ustanovenia § 129 ods. 3, § 129 ods. 4 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že zástupca žalobcu navrhol, aby súd rozhodol nasledovne: „Okresný úrad Kežmarok, odbor katastra, je povinný zapísať stavbu vo vlastníctve žalobcu do registra nehnuteľností o výmere 94 m², v rozsahu vyznačenom v geometrickom pláne L. A. M. - G. N.XX/XXXX, zo dňa 25.05.2021, úradne overenom pod číslo G. XXX/XX dňa 09.06.2021 L. L. O., pracovníčkou P. Q. O., katastrálny odbor, na pozemku p.č. XXX/XX, k.ú. N. O., LV XXX, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. P. Q. O., odbor katastra, je povinný zapísať inžinierske siete, prípojku vody, prípojku elektrickej energie a prípojku kanalizácie vo vlastníctve žalobcu do registra nehnuteľností v rozsahu vyznačenom v geometrickom pláne L. A. M. - G. N. XX/XXXX, zo dňa 25.05.2021, úradne overenom pod číslo G. XXX/XX dňa 09.06.2021 L. L. O., pracovníčkou P. Q. O., katastrálny odbor, na pozemku p.č. XXX, k.ú. N. O., LV XXX, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku“. Podaním zo dňa 30.06.2021 zástupca žalobcu A. R. R. súdu oznámil, že žalobcu v predmetnej veci odo dňa 01.07.2021 nezastupuje. Dňa 28.07.2021 bolo súdu doručené písomné podanie, v ktorom ako vyhotoviteľ podania je uvedený „F. G. H., advokát, Námestie Sv. Egídia 95, Poprad, reg. číslo advokáta 8282“, a ktoré obsahuje pečiatku „F. G. H., advokát, Námestie Sv. Egídia 95, 058 01 Poprad, IČO: 53924487, Reg. číslo: 8282“. Týmto podaním podateľ súdu oznámil, že v prílohe podania predkladá písomné plnomocenstvo udelené žalobcom na jeho zastupovanie v predmetnom konaní. K podaniu pripojil plnomocenstvo datované dňom 28.07.2021 podpísané žalobcom a advokátom označeným pečiatkou ako „F. G. H., advokát, Námestie Sv. Egídia 95, 058 01 Poprad, IČO:

53924487, Reg. číslo: 8282“. Súd tohto zástupcu žalobcu predvolal na deň 05.11.2021 k výsluchu. Na výsluch sa dostavil zástupca žalobcu F. G. H., ktorého totožnosť súd overil preukazom SAK reg. č. 8282, spolu so žalobcom. Súd obom oznámil, že podanie označené ako „Žaloba o vyporiadanie vlastníckych práv k pozemku“ zo dňa 14.06.2021 súd považuje za neúplné, nezrozumiteľné a nejasné, a preto je potrebné vykonať jeho doplnenie a opravu; inak súd podanie podľa § 129 Civilného sporového poriadku odmietne. Zástupca žalobcu F. G. H. trval na podrobnom poučení, ako má doplnenie a opravu podania vykonať.

4. Uznesením č.k. 4C 11/2021-58 zo dňa 06.12.2021 súd preto písomne vyzval žalobcu, aby v lehote 20 dní od doručenia predmetného uznesenia opravil a doplnil podanie označené ako „Žaloba o vyporiadanie vlastníckych práv k pozemku“ zo dňa 14.06.2021 tak, aby obsahovalo všetky náležitosti riadnej žaloby v zmysle § 127 ods. 1 v spojení s § 132 a nasl. Civilného sporového poriadku, a to nasledovne: 1. jasne, určito a zrozumiteľne sformuloval žalobné žiadosti (petity žaloby), aby bolo z nich zrejmé, čoho sa žalobou domáha, čo ňou sleduje, z čoho vyplýva eventualita jednotlivých žiadostí, a odstránil rozpor medzi označením strán v spore a žalobnými žiadosťami, a to s uvedením, že: a) ako žalovaná je v žalobe označená Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR; žalobnou žiadosťou v časti 1. žalobca však žiada uloženie povinnosti „zapísať“ stavbu a inžinierske siete inému subjektu, a to P. Q. O., odbor katastrálny. Preto je potrebné odstrániť rozpor medzi označením strán sporu v žalobe a touto časťou 1. žalobnej žiadosti. Zo žaloby nie sú tiež zrejmé dôvody a okolnosti, pre ktoré žalobca žiada súd ako orgán verejnej moci o uloženie povinnosti inému orgánu verejnej moci konať v oblasti výkonu verejnej moci; b) žalobnými žiadosťami v časti 2. žalobca žiada uloženie povinnosti žalovanej odpredať mu eventuálne rôzne pozemky o rôznej výmere, a v nadväznosti na tento odpredaj pozemkov zriadiť vecné bremená v jeho prospech ako budúceho kupujúceho a vlastníka kúpených pozemkov; tieto eventuálne žalobné žiadosti sú zmätočné a nezrozumiteľné, a to predovšetkým z dôvodu, že špecifikácia pozemkov v nich vychádza z rôznych geometrických plánov, z ktorých niektoré už nezodpovedajú aktuálnemu stavu evidencie nehnuteľnosti v príslušnom katastri nehnuteľnosti; niektoré vôbec neriešia zameranie parcel špecifikovaných v žiadosťach; nie je zrejmá ani ich eventuálna nadväznosť; žalobnou žiadosťou v 2. časti žalobného petitu žalobca žiada uložiť žalovanej povinnosť odpredať mu pozemok označený ako „p.č. XXX k.ú. N. O., LV XX, o výmere 3870 m² v rozsahu vyznačenom v geometrickom pláne L. A. M. - G. N. XX/XXXX zo dňa 18.06.2012 ...“, eventuálne, odpredať mu pozemok označený ako „p.č. XXX/XX, k.ú. N. O., LV XX, o výmere 1093 m², v rozsahu vyznačenom v geometrickom pláne L. A. M. - geodeta N. XX/XXXX zo dňa 29.03.2010...“, eventuálne, odpredať mu pozemky označené ako parc.č. XXX/XX, N. XXX/XX S. N. XXX/XX podľa geometrického plánu č. XX/XXXX zo dňa 25.05.2021, celkom o výmere 250 m². Podľa priloženého geometrického plánu č. XX/XXXX zo dňa 18.06.2012 tento geometrický plán vôbec nerieši delenie parcely č. XXX na časti (ide len o vyznačenie vecného bremena); preto nie je zrejmé, o akú časť (rozsah) parcely č. XXX o výmere 3870 m² sa má jednáť; priložený geometrický plán č. 21/2010 zo dňa 29.03.2010 zameriava parcela č. XXX/XX o výmere 1093 m² (okrem toho aj parc. č. XXX/X S. XXX/XX) oddelením od parc. č. XXX o výmere 3910 m² vedenej v tom čase na LV č. XX, pričom zameranie parc. č. XXX bolo vykonané aj následne nanovo geometrickým plánom z 25.05.2021, ktorý nanovo rozdeľuje parcelu z parc. N.XXX, tu však už o výmere 3870 m² (o 40 m² menej) vedenej na LV č. XXX, a opakovane zameriava o.i. aj parcelu č. XXX/X, ale už o inej veľkosti a polohového zamerania ako geometrický plán č. XX/XXXX zo dňa 29.03.2010. Preto je v týchto častiach žalobnej žiadosti potrebné riadne označiť nehnuteľnosti (pozemky), ktoré majú byť predmetom odpredaja, resp. zriadenia vecného bremena, údajmi vyžadovanými zákonom č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej len „Katastrálny zákon“), teda aktuálnym číslom listu vlastníctva, názvom katastrálneho územia, parcelným číslom, druhom nehnuteľností a jej výmerou, alebo podľa geometrického plánu vychádzajúceho z aktuálneho stavu evidencie nehnuteľnosti v príslušnom katastri nehnuteľnosti. 2. úplne a zrozumiteľne opísal všetky rozhodujúce skutočnosti, tzn. skutkový dej, ktorý tvorí samotný základ žaloby, a to uvedením prečo a na základe čoho sa domáha splnenia povinnosti špecifikovaných v žalobných žiadosťach, prečo práve od žalovanej, a prečo eventuálne; taktiež je potrebné odstrániť rozpory medzi žalobnými žiadosťami a skutkovými tvrdeniami v žalobe: a) žalobca v žalobe tvrdí, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.07.1991 je vlastníkom stavby stojacej na „p. č. XXX/XX v k.ú. N. O.“, ku ktorej sú pripojené inžinierske siete prechádzajúce cez „parc. č. XXX, XXX/X, XXX, XXX, XXX, XXX/X, XXX/X S. XXX/X, a to s poukazom na geometrický plán č. XX/XXXX T. dňa 18.06.2012“; ďalej tvrdí, že na podnikateľskú činnosť užíva „p.č. XXX/XX“, a to s poukazom na geometrický plán č. XX/XXXX zo dňa 29.03.2010, a tiež, že mal uzavreté nájomné zmluvy na pozemok „p.c. C-KN č. XXX“; v časti 1. žalobnej žiadosti pritom žiada zapísať do katastra nehnuteľnosti stavbu stojacu na „p. č. XXX/XX, (nie na parc. č.

XXX/XX) zameranú geometrickým plánom č. XX/XXXX T. dňa 25.05.2021 a inžinierske siete v rozsahu vyznačenom v geometrickom pláne č. XX/XXXX zo dňa 25.05.2021 nachádzajúce sa na parcele č. XXX (nie geometrickým plánom č. XX/XXXX); preto je potrebné odstrániť tento rozpor a riadne špecifikovať predovšetkým pozemok, na ktorom dnes stojí stavba žalobcu, pozemky, na ktorých sa dnes nachádzajú inžinierske siete, ktoré žalobca dnes užíva na podnikateľskú činnosť, pozemky, cez ktoré prechádza, a pozemky, ktoré mal v nájme, a to údajmi vyžadovanými Katastrálnym zákonom, teda aktuálnym číslom listu vlastníctva, názvom katastrálneho územia, parcelným číslom, druhom nehnuteľností a jej výmerou, alebo podľa geometrického plánu vychádzajúceho z aktuálneho stavu evidencie nehnuteľnosti v príslušnom katastri nehnuteľnosti b) žalobca v žalobe tvrdí, že jeho „nehnuteľnosť“ nebola v roku 2017 bez právnych dôvodov zapísaná do katastra nehnuteľnosti, že nemá vlastnícke právo k pozemku, na ktorom jeho „nehnuteľnosť“, v ktorej vykonáva podnikateľskú činnosť, stojí, že v súvislosti s užívaním stavby na podnikateľskú činnosť užíva ďalšie pozemky s vedomím vlastníka viac ako 10 rokov, že v minulosti mal na pozemky nájmnú zmluvu, ktorú dnes už nemá, a že sa pokúšal vyporiadať právny vzťah k pozemkom so Slovenskou republikou odkúpením pozemkov a zriadením vecného bremena. Poukazuje pritom o.i. aj na písomné žiadosti o odkúpenie pozemkov z rokov 2016 - 2020 adresované Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, Ministerstvu kultúry SR a Pamiatkovému úradu SR. Týmito tvrdeniami (a to bez ohľadu na nedostatky v špecifikácii pozemkov, ktoré žiada vyporiadať) žalobca neidentifikoval skutkový dej, ktorý má byť základom žaloby tak, aby bolo zrejmé, na základe čoho sa žalobou domáha odpredaja pozemkov, prečo sa odpredaja pozemkov domáha eventuálne, a prečo sa odpredaja domáha práve na žalovanej. Preto je potrebné, aby žalobca opísal skutkový dej tak, aby bolo zrejmé, na základe akého skutkového deja sa domáha odpredaja pozemkov, aká je skutková súvislosť medzi eventuálnymi žiadosťami a prečo sa odpredaja domáha práve na žalovanej, keď doterajšie žiadosti smeroval iným subjektom; žalobca sa žalobou domáha tiež zriadenia vecných bremien súdom vo svoj prospech ako vlastníka pozemkov, ktoré ešte len v budúcnosti nadobudne ich odpredajom žalovanou; preto je potrebné, aby žalobca riadne opísal aj skutkový dej, na základe ktorého sa ako prípadný budúci vlastník už tou istou žalobou domáha zriadenia vecných bremien vo svoj prospech a na základe ktorého má žalovaná strpieť vecné bremená.

5. V odôvodnení uznesenia č.k. 4C 11/2021 - 58 zo dňa 06.12.2021 súd uviedol, že každá žaloba musí spĺňať zákonom stanovené náležitosti. Pod náležitosťami žaloby je treba rozumieť údaje vyžadované zákonom, ktoré sú nevyhnutné jednak pre riadne označenie strán v konaní, a to tak, aby súd vedel, s kým má konať, a aby stranu nebolo možné zameniť s niekým iným. Žaloba ďalej musí obsahovať tiež pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností a vymedzenie žalobného návrhu, resp. žalobných návrhov (tzv. petit žaloby) tak, aby bol súdu zrejмый predmet konania. Žalobca nie je povinný uvádzať právny dôvod žaloby. Je však povinný opísať rozhodné skutočnosti a vymedziť žalobné žiadosti tak úplne a zrozumiteľne, aby identifikovali predmet konania v danej veci po skutkovej stránke tak, aby ho bolo možné odlíšiť od predmetu iných konaní, a aby uplatnené nároky bolo možné podradiť pod určité hmotnoprávne normy. Predmet konania tak žalobca musí vymedziť tak, aby umožňoval súdu bez pochybnosti zistiť, čoho presne sa žalobca žalobou domáha, posúdiť splnenie procesných podmienok pre súdne konanie a zvoliť procesný postup súdu v konaní, vrátane konania o súdnych poplatkoch, ktoré je imanentnou súčasťou súdneho procesu. Presné, určité a zrozumiteľné žalobné návrhy sú zároveň nevyhnutným predpokladom vykonateľnosti súdneho rozhodnutia z materiálneho hľadiska a jeho právnych účinkov, ktoré žalobca podaním žaloby sleduje. Žalobca sa žalobou v prejednávanej veci domáha vyporiadania vlastníckych práv k pozemkom, ktoré dlhodobo užíva za účelom výkonu podnikateľskej činnosti, spolu so stavbou, ktorá má byť v jeho vlastníctve. Ide teda o vyporiadanie vlastníckych práv k pozemkom užívaným v súvislosti s užívaním stavby, o ktorej žalobca v žalobe tvrdí, že je tiež nehnuteľnosťou, avšak doposiaľ nezapísanou v katastri nehnuteľnosti. Všetky pozemky (u stavby minimálne pozemok pod touto stavbou) musia byť v žalobe označené v súlade s Katastrálnym zákonom. Inak súdne rozhodnutie aj v prípade vyhovenia žalobe nebude spĺňať podmienku jeho určitosti a vykonateľnosti. Všetky pozemky musia byť označené tzn. aktuálnym číslom listu vlastníctva, názvom katastrálneho územia, parcelným číslom, druhom nehnuteľností a jej výmerou, alebo podľa geometrického plánu vychádzajúceho z aktuálneho stavu evidencie nehnuteľnosti v príslušnom katastri nehnuteľnosti. Žalobca pozemok, na ktorom stojí jeho stavba, ako aj pozemky, ku ktorým žalobou žiada vyporiadať vlastnícke vzťahy, a to buď ich odpredajom alebo v prospech ich vlastníka zriadiť vecné bremeno, označil v žalobe zmätočne, rozporuplne, a v rozpore s Katastrálnym zákonom. Pozemky v žalobe žalobca špecifikuje podľa ich zamerania celkom 3 geometrickými plánmi vyhotovenými v rokoch 2010 až 2021 (teda v posledných 11 rokoch), ktoré buď v žalobnej žiadosti označenú parcelu vôbec nezameriavajú, alebo nezameriavajú jej časť (rozsah), ku ktorému žalobca žalobnou žiadosťou žiada

vyporiadať právne vzťahy, alebo nevychádzajú z aktuálneho stavu evidencie nehnuteľnosti (pozemkov) v katastri nehnuteľnosti. Zo žaloby nie je vôbec zrejmé, prečo žalobca napriek predloženému aktuálnemu geometrickému plánu č. 25/2021 zo dňa 25.05.2021, z ktorého vychádzajú niektoré eventuálne žalobné žiadosti, žiada odpredať najprv pozemok parc. č. XXX o výmere 3870 m² v časti vymedzenom v geometrickom pláne č. XX/XXXX zo dňa 18.06.2012, ktorý delenie tejto parcely navyše vôbec nerieši, eventuálne, časť pozemku parc. č. XXX/XX P. výmere 1093 m² zameranej geometrickým plánom č. XX/XXXX zo dňa 29.03.2010, teda geometrickým plánom vyhotoveným pred 10 rokmi, a na ktorý aktuálny geometrický plán č. XX/XXXX zo dňa 25.05.2021 nenadväzuje, a eventuálne vyporiadať práva k parcelám č. XXX/XX - 16 o celkovej výmere 250 m² zameraným aktuálnym geometrickým plánom č. XX/XXXX zo dňa 25.05.2021. Preto je potrebné, aby žalobca pozemok, na ktorom jeho stavba stojí a pozemky, ku ktorým žiada žalobou vysporiadať vlastnícke vzťahy, riadne špecifikoval podľa Katastrálneho zákona a odstránil rozpory v samotnej žalobe pri označení pozemkov, a tým aj celkovú zmätočnosť žaloby. V odôvodnení uznesenia súd ďalej uviedol, že ako žalovaný subjekt žalobca v žalobe označil Slovenskú republiku zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti SR. Napriek tomu, žalobnými žiadosťami v časti 1. žalobného petitu žiada uložiť povinnosť zapísať stavbu a inžinierske siete inému subjektu, a to P. Q. O., odbor katastrálny. Preto je potrebné odstrániť rozpor medzi žalobnými žiadosťami v časti 1. žalobného petitu a označením strán sporu. Navyše, nie je zrejmé, prečo žalobca žiada súd ako orgán verejnej moci o uloženie povinnosti inému orgánu verejnej moci konať v oblasti výkonu verejnej moci, ktorá je v právomoci tohto iného orgánu verejnej moci (vykonávanie zápisov do príslušného katastra nehnuteľnosti patrí do právomoci príslušného katastrálneho úradu), keďže súd nie je oprávnený zasahovať do právomoci, ktorá je zverená iným orgánom verejnej moci, a to vzhľadom na delenie moci dané Ústavou SR. Ďalej, tiež že žalobou v časti 2. žalobného petitu žalobca žiada o uloženie povinnosti žalovanej odpredať mu rôzne pozemky o rôznych výmerách, a to eventuálne, a v jeho prospech ako budúceho vlastníka pozemkov zriadiť vecné bremená. V žalobe absentuje riadne a úplné opísanie skutkového deja, tzn. opísanie skutkového deja tak, aby z neho vyplývala oprávnenosť týchto nárokov, ich eventuálne postavenie, ako aj pasívna legitimácia žalovanej. Zo skutkového deja opísaného v žalobe vôbec nie je zrejmé, z akých skutočností má vyplývať nárok žalobcu na uloženie povinnosti vyporiadať vlastnícke právo k pozemkom odpredajom, resp. zriadením vecného bremena tak, ako žalobnými žiadosťami žiada, z akých skutočností má žalobca nárok na vyporiadanie vlastníckeho práva k pozemkom eventuálne tak, ako žiada, a z akých skutočností povinnosť požadovaného vyporiadania má svedčiť práve žalovanej Slovenskej republike, Ministerstvu spravodlivosti SR (vecná pasívna legitimácia v spore); zvlášť za situácie, keď žalobca sám v prílohe žaloby predložil súdu písomné žiadosti o vyporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom adresované úplne iným orgánom. Preto je potrebné žalobu doplniť o úplné opísanie celého skutkového deja, ktorý tvorí základ žaloby. Navyše, žalobca žalobou žiada, aby súd rozhodol o zriadení vecných bremien v jeho prospech ako budúceho vlastníka pozemkov súčasne s uložením povinnosti žalovanej pozemky mu ešte len odpredať. V žalobe absentuje akékoľvek opísanie skutkových okolností, z ktorých by mala vyplývať povinnosť, resp. ktoré by odôvodňovali také vyporiadanie právnych vzťahov k pozemkom. Petit žaloby má byť jednoduchý a zrozumiteľný. Spravidla sa ním má uplatňovať len jeden nárok na základe jedného skutkového stavu. V prípade, ak je uplatnených viac nárokov vyplývajúcich z jedného alebo viacerých skutkových stavov, ide o zložitý petit (alternatívny, eventuálny). Zložitý petit žaloby musia byť sformulované a odôvodnené tak, aby boli dostatočne zrozumiteľné a vyplývali zo skutkového deja alebo viacerých skutkových dejov opísaných v žalobe. Uznesenie Okresného súdu Kežmarok č.k. 4C 11/2021-58 zo dňa 06.12.2021 bolo elektronicky doručené subjektu „F. G. H., advokát, Námestie Sv. Egídia 95,058 01 Poprad, Reg. číslo: 8282“ (viď čl. 58 spisu), a to dňa 27.12.2021. Dňa 13.01.2022 bolo súdu doručené písomné podanie podateľa označeného ako „F. G. H., advokát, Námestie Sv. Egídia 95,058 01 Poprad, Reg. číslo: 8282“, vo veci opravy a doplnenia žaloby s prílohami. Obsah tohto podania, ktorého žalobné žiadosti sú identické so žalobnými žiadosťami špecifikovanými v podaní zo dňa 14.06.2021, je cca identický s obsahom podania zo dňa 14.6.2021. Podanie neobsahuje žiadne doplnenie, a ani opravu pôvodnej žaloby v zmysle poučenia súdu. K podaniu boli tiež pripojené tie isté listiny, ako k pôvodnej žalobe. Dňa 20.01.2022 bolo súdu doručené ďalšie podanie podateľa označeného ako „F. G. H., advokát, Námestie Sv. Egídia 95,058 01 Poprad, Reg. číslo : 8282“, obsahom ktorého je oznámenie, že: „Namietať, že Okresný súd Poprad doposiaľ s advokátom F. G. H. vo veci sp.zn. 4C/11/2021 nekonal ako s F. G. H., advokátom, Námestie Sv. Egídia 98, 058 01 Poprad, č. 8282.“. K podaniu bola pripojená fotokópia osvedčenia potvrdzujúceho, že F. G. H. bol dňom 01.07.2021 zapísaný do zoznamu advokátov SAK: pod č. 8282. Súd lustráciou v zozname advokátov SAK prostredníctvom webovej stránky SAK U. dňa 20.01.2022 zistil, že pod reg. číslom 8282 je v tomto zozname vedený advokát F. G. H., nie advokát F. G. H.. Na žiadosť súdu SAK listom zo dňa 25.01.2022 súdu oznámila,

že SAK evidovala F. G. H. v zozname advokátskych koncipientov v dobe od 01.08.2014 do 30.06.2021. Žiadosťou zo septembra 2019 F. G. H. J. o zmenu priezviska na „H.“. Komora žiadosti vyhovel a od 01.07.2021 evidovala F. G. H. pod novým priezviskom „H.“ už aj ako advokáta. Dňa 22.10.2021 bol komore doručený list P. J. J., ktorým bola informovaná, že osoba s meno „F. G. H.“ nie je evidovaná v Registri obyvateľov SR a požiadalo komoru o oznámenie, na základe akej skutočnosti bola zmena priezviska zapísaná. Komora na to vyzvala advokáta o vysvetlenie a doručenie občianskeho preukazu. Nakoľko nebolo preukázané, že by bolo došlo k zmene priezviska, komora s účinnosťou od 21.10.2021 zapísala do zoznamu advokátov opäť priezvisko „H.“. Následne bolo súdu doručené uznesenie SAK zo dňa 11.03.2022 číslo 42/4/2022, o vyčiarknutí F. G. H. zo zoznamu advokátov, právoplatné dňa 23.04.2022.

6. Podaním zo dňa 08.06.2022 súd oznámil žalobcovi, že advokát, ktorého si zvolil, už nemá oprávnenie ho zastupovať ako advokát. Súčasne mu doručil uznesenie zo dňa 06.12.2021 č.k. 4C 11/2021 - 58, ktoré dňa 27.12.2021 nebolo riadne doručené jeho zástupcovi, nakoľko v tom čase už bol v zozname advokátov SAK vedený advokát F. G. H., nie F. G. H.. Oznámenie a uznesenie súdu spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach strán sporu bolo žalobcovi riadne doručené dňa 22.09.2022. Žalobca na výzvu súdu v stanovenej lehote 20 dní a ani neskôr nereagoval.

7. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie v rámci právneho posúdenia ďalej uviedol, že z obsahu podania žalobcu „Žaloba o vypořádanie vlastníckych vzťahov k pozemku“, vrátane dopĺňujúceho podania zo dňa 21.06.2021, nemožno bez dôvodných pochybností vyvodit', vlastnícke vzťahy k akým konkrétnym pozemkom, resp. nehnuteľnostiam, chce žalobca žalobou „vyporiadať“, prečo chce vlastnícke vzťahy „vyporiadať“ tak, ako to špecifikoval žalobnými žiadosťami, tzn. skutočnosť, z ktorých má vyplývať povinnosť žalovaného subjektu, resp. iného subjektu, konať v súlade so žalobnými žiadosťami, a ani vzájomné logické prepojenie (eventualita) jednotlivých žalobných žiadostí v časti 2. žalobného petitu. Navyše, žalobca v žalobe odkazuje na pripojené listiny, ktoré nekorešpondujú so žalobnými tvrdeniami. Zo žaloby možno s určitosťou vyvodit' len to, že vôľou žalobcu bolo domáhať sa uloženia viacerých povinností voči viacerým subjektom, a to ako v žalobe ako žalovaný subjekt označenej Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR, a vychádzajúc z 1. časti žalobnej žiadosti zrejme aj voči ďalšiemu subjektu, a to P. Q. O., odbor katastrálny. Táto vôľa žalobcu však nezodpovedá označeniu okruhu strán sporu, a žaloba vo vzťahu k časti 1. žalobnej žiadosti je tak vo vzťahu k označenému žalovanému subjektu v žalobe - Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR, nezrozumiteľná a zmätočná. Tu súd len dodáva, že podľa tvrdenia žalobcu v žalobe žiadosťou zo dňa 25.10.2017 žalobca požiadal o „zápis nehnuteľnosti do registra nehnuteľností“, pričom SR mala bez právnych dôvodov žalobcovu nehnuteľnosť nezapísať. V prílohe žaloby pritom odkazuje na pripojený návrh zo dňa 23.10.2017 a odpoveď P. Q. O., odbor katastrálny, zo dňa 22.11.2017 (čl. 31 a 32 spisu). Podľa týchto listín žalobca dňa 23.10.2017 podal na P. Q. O., katastrálny odbor, návrh na vklad, predmetom ktorého malo byť zriadenie vecného bremena na pozemku parc. C-KN č. XXX o výmere 3870 m² v k.ú. N. O., vo vlastníctve SR, Pamiatkového úradu SR. Žiadosťou žalobca teda nežiadal o žiadny zápis vlastníctva k jeho nehnuteľnosti (stavbe) tak, ako to v žalobe tvrdí, a ako to žalobným petitom v časti 1. žiada. Navyše, zápis stavby identifikovanej v rozhodnutí súdu len podľa geometrického plánu, bez ďalšieho, nie je vykonateľný. Taktiež pokiaľ ide o zápis inžinierskych sietí podľa geometrického plánu, nie je zrejme, z akých skutočností má vyplývať povinnosť P. Q. O., katastrálneho odboru, konať v zmysle žalobnej žiadosti žalobcu. Tu súd poukazuje na pripojenú listinu na čl. 32, podľa ktorej žiadosť o vklad vecného bremena bola zamietnutá z dôvodu, že nebola predložená žiadna zmluva o zriadení takéhoto vecného bremena. Odstránenie nedostatkov žaloby vo vzťahu k časti 1. žalobnej žiadosti a P. Q. O., odbor katastrálny, je nevyhnutné aj z dôvodu, že podľa ustálenej judikatúry (viď napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 145/2019) súd nemôže ani ako prejudiciálnu otázku skúmať zákonnosť právoplatného administratívneho rozhodnutia, a o to menej preskúmať jeho vecnú správnosť, tzn., či boli splnené hmotnoprávne podmienky podľa osobitných predpisov pre vydanie administratívneho aktu. Zástupca žalobcu v žalobe tvrdí, že „požiadal o zápis nehnuteľnosti do registra nehnuteľností...a že Slovenská republika bez právnych dôvodov nezapísala žalobcovi nehnuteľnosť do registra nehnuteľností“. V prílohe predložil podanie P. Q. O., odbor katastrálny, zo dňa 22.11.2017, podľa ktorého jeho návrhu na vklad vecného bremena nebolo vyhovené. Preto je nevyhnutné nad akúkoľvek pochybnosť ustáliť, čo je predmetom konania (spor) a či daná vec spadá pod civilné súdnictvo alebo správne súdnictvo. K tomu súd ďalej uviedol: K otázke kompetenčných sporov medzi civilnými súdmi a správnymi súdmi a ich riešenia v podmienkach súčasnej novej procesnej úpravy reprezentovanej novým Civilným sporovým poriadkom a Správnym súdnym poriadkom sa už vyjadrila aj odborná literatúra, podľa

ktorej (citované z Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 118 s.) „Nemožno nechať bez povšimnutia, že niekedy je obťažné rozlíšiť, či vec patrí do civilného súdnictva alebo do správneho súdnictva. Civilný súd ako aj správny súd, ak podanie účastníka nie je celkom jasné, musí vždy odstrániť vady tohto podania tak, aby bolo zrejmé nad akúkoľvek pochybnosť, čo je predmetom konania (sporu) a či daná vec spadá pod civilné súdnictvo alebo správne súdnictvo. Vecnú príslušnosť súdu možno spoľahlivo posúdiť až na základe jasného, určitého a zrozumiteľného návrhu (žaloby) na začatie konania, podloženého relevantnými skutočnosťami a dôkazmi.“ Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Nds 15/2012 (ZSR 75/2014): „... až na základe jasného, určitého a zrozumiteľného návrhu na začatie konania, podloženého relevantnými skutočnosťami a dôkazmi, je možné posúdiť aj prípadnú vecnú príslušnosť súdu“. Aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR (kompetenčného senátu) vo veci sp.zn. 1KO/19/2019 vyplýva, že či už sa účastník obráti na civilný alebo správny súd, ak sú pochybnosti, či predmetný vzťah má súkromnoprávny alebo administratívny charakter, a teda či konať má civilný alebo správny súd, je súd, na ktorý sa účastník obráti, povinný odstraňovať vady podania, a až v prípade ich riadneho odstránenia možno vec postúpiť. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Nds 1/2012 pri skúmaní, ktorý orgán má o veci rozhodnúť (či ide o vec patriacu na všeobecný súd) je potrebné rozlišovať medzi verejnoprávnym a súkromnoprávnym charakterom uplatneného nároku, pričom kritériom pre rozlíšenie vecí súkromnoprávných a vecí verejnoprávných v činnosti katastrálneho úradu nie je iba holý fakt, že vec sa týka vlastníckeho alebo iného vecného práva, ale titul, ktorý vedie k vyznačeniu práva v katastri nehnuteľností a s ním súvisiaca povaha úkonu, ktorým správa katastra vnáša údaje o vecných právach do katastrálneho operátu. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Nds 1/2011 vzťah medzi navrhovateľom ako účastníkom pozemkových úprav a odporcom ako orgánom štátnej správy v oblasti pozemkových úprav je vzťahom verejnoprávnym vyplývajúcim zo zákona č. 330/1991 Zb. a nemožno ho považovať za vzťah občianskoprávny. Na základe uvedeného najvyšší súd dospel k záveru, že bez ohľadu na žalobný petit ako aj skutočnosť, že v správnom súdnictve nemožno vydať predbežné opatrenie daná vec nepatrí do všeobecného súdnictva ale patrí do súdnictva správneho. V prejednávanej veci sa napriek snahe súdu odstrániť vadu žaloby v tejto časti súdu nepodarilo, následkom čoho nemožno ani pokračovať v civilnom konaní, ani postúpiť vec príslušnému správne súdu alebo správne orgánu. Preto podanie v tejto časti muselo byť odmietnuté. Ak by súd poučil žalobcu ohľadne naformulovania správneho znenia petitu žaloby, a teda vymedzil inak predmet tohto konania, také poučenie by presiahlo poučovaciú povinnosť súdu (teraz § 160 Civilného sporového poriadku), a bolo by v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania (Najvyšší súd SR sp.zn. 6Cdo 125/2011). Súd aj tu poukazuje na Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku - Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 599 s, podľa ktorého: „K zachovaniu „férovosti“ súdneho konania prispieva primárna nemožnosť súdu poučovať účastníka o jeho hmotnoprávných súvislostiach, ktoré vyplývajú z nestrannosti všeobecných súdov. Uvedené potom platí bez ohľadu na druh konania, či práva, o ktorých má byť rozhodované. V ústavnoprávnom meradle je potom súd povinný sa vyvarovať takých poučení, ktorými by ovplyvnil vzájomné procesné postavenie strán, prípadne zmenšil zodpovednosť samotnej strany za jeho procesný postup v konaní“. Preto súd nemal inú možnosť, než podanie žalobcu v tejto časti odmietnuť. Súd si nemôže a nesmie za žalobcu domýšľať, aké právne účinky, či aký súdny prieskum, má vyvolať jeho podanie, ani ho opätovne vyzývať na odstránenie väd, keďže ich neodstránenie po výzve súdu je dôvodom na odmietnutie podania. Práve opačný postup súdu by mohol spôsobiť porušenie zásady rovnosti strán sporu a zásady kontradiktórnosti. Išlo by o preferenčné zaobchádzanie, ktoré by bolo bezdôvodným zvýhodňovaním jednej strany. Žalobnými žiadosťami v časti 2. žalobca sa domáha na subjekte označenom ako žalovaná, Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR, uloženia eventuálne viacerých povinností, a to povinnosti odpredať mu eventuálne rôzne pozemky o rôznej výmere podľa rôznych pripojených viacerých geometrických plánov z rokoch 2010 - 2021, a v nadväznosti na tento odpredaj pozemkov, aby súd zriadil vecné bremená v jeho prospech ako budúceho kupujúceho a vlastníka pozemkov. Tieto eventuálne žalobné žiadosti sú sami o sebe, ako aj vo vzájomnej súvislosti, zmätočné a nezrozumiteľné, a to predovšetkým z dôvodu, že špecifikácia pozemkov v nich je nejasná, geometrické plány z rokov 2010 a 2012 už nezodpovedajú aktuálnemu stavu evidencie nehnuteľností v príslušnom katastri nehnuteľností; niektoré geometrické plány vôbec neriešia zameranie parciel špecifikovaných v žalobných žiadosťach, a nie je zrejmý ani základ a eventuálna nadväznosť jednotlivých žalobných žiadosťí; absentuje úplné a zrozumiteľné opísanie všetkých rozhodujúcich skutočností, tzn. skutkový dej, ktorý tvorí samotný základ žaloby, a z ktorého musí byť zrejmé, z akých dôvodov a na základe akých skutočností sa žalobca domáha splnenia povinností špecifikovaných v žalobných žiadosťach, prečo práve od žalovanej, a prečo

eventuálne; žalobca v žalobe tvrdí, že sa pokúšal vyporiadať právny vzťah k pozemkom so Slovenskou republikou odkúpením pozemkov a zriadením vecného bremena. Poukazuje pritom, o.i., aj na písomné žiadosti o odkúpenie pozemkov z rokov 2016 - 2020 adresované Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, Ministerstvu kultúry SR a Pamiatkovému úradu SR. Žalobou sa pritom domáha uloženia povinnosti Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR bez akéhokoľvek odôvodnenia. Podľa výpisu z LV č. XXX k.ú. N. O. pritom ako vlastník parcely registra „C“ č. XXX - ostatná plocha o výmere 3870 m² (ak predmetom má byť táto parcela) je vedená Slovenská republika, Pamiatkový úrad SR. Žalobca teda nie len že jasne a zrozumiteľne neidentifikoval pozemky, ktoré žiada vyporiadať, ale neidentifikoval ani skutkový dej, ktorý má byť základom žaloby tak, aby bolo zrejmé, na základe čoho sa žalobou domáha odpredaja pozemkov, prečo sa odpredaja pozemkov domáha eventuálne, a prečo sa odpredaja domáha práve na žalovanej. Žalobca neopísal ani skutkový dej, na základe ktorého sa ako prípadný budúci vlastník už tou istou žalobou domáha, aby súd zriadil vecné bremená v jeho prospech a na základe akých skutočností má žalovaná ich strpieť. Súd má za to, že vzhľadom na uvedené nedostatky žaloby nie je možné v konaní pokračovať, a žalobu vecne prejednať, a to ani sčasti. Žaloba žalobcu neobsahuje základné odôvodnenie korešpondujúce s určitým a vykonateľným petitom tak, aby bolo zrejmé, čo presne ním žalobca sleduje, teda, nespĺňa podstatné zákonom predpísané náležitosti žaloby ustanovené v 127 ods. 1 a § 132 ods. 1 a 2 Civilnom sporovom poriadku. Žaloba ako celok spolu s predloženými listinami pôsobí zmätočne, rozporne a nezrozumiteľne. Vytvára priestor pre dohady a dedukcie, namiesto toho, aby z nej bolo jasne a nepochybné zrejmé, čo a na základe čoho ňou žalobca žiada. Preto súd žalobu nemohol akceptovať ako riadnu žalobu spôsobilú meritórneho prejednaní. Civilné súdne konanie sporové je dôsledne ovládané tzv. prejednacím princípom. Strany nesú zodpovednosť za vedenie a výsledok sporu v tom zmysle, že sú povinné substancovať svoje skutkové tvrdenia, pričom ďalšou charakteristickou zásadou civilného sporového konania je koncentračný princíp, čo znamená, že určité úkony strán musia byť koncentrované do určitého procesného štádia pod hrozbou procesnej preklúzie, teda nemožnosti dané procesné právo uplatniť neskôr. Z ustanovenia § 167 ods. 1 Civilného sporového poriadku pritom jasne vyplýva, že v sporovom konaní súd musí trvať na tom, aby všetky základné nevyhnutné náležitosti riadnej žaloby boli bezpodmienečne splnené skôr, ako ju doručí žalovanému. Neskoršie konanie (procesné štádium) v podobe možnosti uvádzania ďalších skutočností a označovania ďalších dôkazov žalobcom (v rámci postupu podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku, či priamo na pojednávaní podľa § 181 ods. 1 a 4 Civilného sporového poriadku) už nemá a nesmie slúžiť na odstraňovanie zrejmých, závažných procesných väd žaloby, ale len na obhájenie jej vecnej dôvodnosti a opodstatnenosti. V danom štádiu sa už ďalšími tvrdeniami žalobcu nemajú odstraňovať vady žaloby v tom zmysle, aby súd a žalovaná strana až vtedy zisťovali, čo a prečo vlastne žalobca žiada, ale má sa už len žalobcom uniesť (alebo neuniesť) bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vo vzťahu k nároku, ktorý bol (bezpodmienečne musí byť) vymedzený, riadne individualizovaný a odôvodnený už v žalobe. „Žalobca je povinný v žalobe svoj žalobný nárok riadne špecifikovať, individualizovať a konkretizovať. Predmet civilného sporu zásadne neurčuje súd, ale žalobca ako tzv. „dominus litis“ (Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku, Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 478 s). Platí totiž dispozičný princíp, súd je viazaný žalobou. Preto nesmie priznať žalobcovi niečo iné, ako požaduje, ale ani priznať mu síce požadované plnenie, avšak z iného skutkového základu (z iného skutku,) než ktorý bol predmetom konania (porovnaj napr. rozhodnutie Najvyšší súd ČR sp.zn. 33Cdo 3311/2009). Neunesenie bremena tvrdenia ako dôvod pre zamietnutie žaloby je pritom potrebné odlišovať od nedostatočného opísania rozhodujúcich skutočností neumožňujúceho určiť, čo vlastne má byť jej predmetom, o čom a na základe čoho má súd rozhodnúť, ktoré je dôvodom pre odmietnutie žaloby. Je nutné odlišovať tzv. základné skutočnosti (skutočnosti slúžiace k individualizácii, nezameniteľnosti nároku, pri ktorých nedostatku je namieste postupovať podľa § 129 Civilného sporového poriadku), a skutočnosti, ktoré sú pre rozhodnutie určujúce (nie sú nutné k identifikácii nároku, ich výsledok ale ovplyvňuje výsledok sporu, pri ktorých absencii neprichádza do úvahy odmietnutie, ale naopak zamietnutie žaloby). Predmetom konania je nielen žalobný nárok, ale aj jeho skutkové zdôvodnenie, z ktorého by mal žalobný nárok vyplývať. Preto na to, aby išlo o riadnu žalobu spôsobilú na meritórne prejednanie, musí táto obsahovať tak petit, ako aj jeho skutkové odôvodnenie v rozsahu dostatočnom na to, aby bolo možné aktuálne, či v budúcnosti, napr. posúdiť existenciu či neexistenciu prekážok konania (či nejde o prekážku veci začatej alebo rozsúdenej, keďže len zo samotného petitu žaloby je nemožné určiť, či ide o ten istý, totožný skutok). Aj na to, aby súd po podaní žaloby vedel posúdiť, či ide o podstatnú zmenu alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností, a teda o zmenu žaloby podľa § 140 ods.2 Civilného sporového poriadku je logicky nevyhnutné, aby rozhodujúce skutočnosti boli už

v žalobe dostatočne uvedené ako jej riadna náležitosť, na ktorej preto treba bezpodmienečne trvať. Toto je nevyhnutné aj preto, aby žalovaný mohol napríklad riadne realizovať svoje právo poprieť či nepoprieť skutkové tvrdenia žalobcu (§ 151 Civilného sporového poriadku). Účelom riadneho opísania rozhodujúcich skutočností už v žalobe je nepochybne aj to, aby tieto nemohli byť žalobcami až následne účelovo menené a prispôsobované vyjadreniam žalovaného. Zákon v tejto súvislosti výslovne a jasne hovorí o pravdivom a úplnom opísaní rozhodujúcich skutočností, ktoré nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods.1 a 2 Civilného sporového poriadku). Prvoradou úlohou všeobecných súdov a zmyslom civilného súdneho konania je nachádzanie (hľadanie) hmotného práva a spravodlivé riešenie sporov medzi stranami. S touto požiadavkou sa žalobca obracia na súd s návrhom na začatie konania (žalobou). Avšak to isté očakáva, a má na to právo, aj strana žalovaná, ktorá požíva rovnaké ústavné právo na súdnu ochranu ako žalobca. Proces skúmania náležitostí žaloby a odstraňovanie jej väd preto musí byť na jednej strane veľmi dôsledný, ale zároveň citlivý, nesmie byť prepriato formalistický, aby neobmedzoval základné právo žalobcu na súdnu ochranu (viď napr. nálezy Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 1/2002 a sp.zn. I. ÚS 139/2002). Nesmie byť ale ani preferenčný, porušovať zásady rovnosti strán sporu a zásady kontradiktórnosti. Pri odstraňovaní väd podania je neprípustné preferenčné zaobchádzanie, ktoré by bolo bezdôvodným zvýhodňovaním jednej strany sporu. Súd ďalej považuje za potrebné v rámci formulovania všeobecných východísk, ktoré mali vplyv na jeho rozhodnutie o odmietnutí žaloby žalobcu zvýrazniť, že samotná zákonná procesná úprava prešla v posledných rokoch podstatnými zmenami, ktoré mali dopad aj na posudzovanie náležitostí žaloby a odstraňovanie väd podaní. Novou procesnou úpravou reprezentovanou Civilným sporovým poriadkom účinným od 01.07.2016 zákonodarca zásadne, úmyselne a cielene, zmenil koncepciu civilného procesu v tom zmysle, že zaviedol dôslednú koncentráciu procesu, zvýšil požiadavky na procesnú aktivitu sporových strán, a tak samé strany sporu (nie súd) sú procesne zodpovedné za výsledok sporu a znášajú sankčné dôsledky svojej procesnej pasivity (na čo treba pamätať aj pri aplikácii judikatúry vychádzajúcej z procesného právneho stavu účinného do 30.06.2016). Právnym predpisom, ktorým sa v podmienkach SR riadilo civilné súdne konanie do 30.06.2016 bol Občiansky súdny poriadok (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“). Ten až do 31.08.2003 postup odstraňovania väd podania súdom a následky ich neodstránenia upravoval tak, že ak sa napriek výzve súdu podanie neopravilo alebo nedoplnilo a v konaní nebolo možné pre tento nedostatok pokračovať, súd konanie zastavil, pričom proti uzneseniu o zastavení konania nebolo v zmysle § 202 ods.3 písm. l) Občianskeho súdneho poriadku prípustné odvolanie, a keďže išlo o prvostupňové rozhodnutie, nebolo prípustné ani dovolanie. Za účinnosti práve takejto, pre žalobcov veľmi prísnej právnej úpravy (ktorú neskôr sám zákonodarca označil za rozpornú s ústavou), boli vydané nálezy Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 1/2002 a sp.zn. I. ÚS 139/2002, čo je pri korektnom a úplnom odkazovaní na ne v podmienkach súčasnej (podstatne zmenenej) procesnej právnej úpravy nevyhnutné spomenúť. Nehovoriac o tom, že nový procesný kódex na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku zaviedol úplne novú koncepciu konania, keď úplne opustil princíp materiálnej pravdy a zaviedol striktné princípy kontradiktórnosti sporového konania a prejednací princípy zásady formálnej pravdy, a jasne zvýšil nároky na kvalitu samotnej žaloby. Zákom č. 353/2003 Z.z. bola zákonná úprava odstraňovania väd podania v Občianskom súdnom poriadku počnúc dňom 01.09.2003 zmenená tak, že ak účastník podanie neopravil alebo nedoplnil a pre uvedený nedostatok nebolo možné v konaní pokračovať, súd odmietal podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania. Proti uzneseniu o odmietnutí podania vzhľadom na zmenu § 202 ods.3 písm. l) Občianskeho súdneho poriadku už bolo odvolanie prípustné. Podľa dôvodovej správy k uvedenému zákonu táto zmena bola vyvolaná tým, že dovtedy platná právna úprava, na základe ktorej nebolo prípustné odvolanie proti uzneseniu súdu, ktorým zastavil konanie, ak sa napriek výzve podanie neopravilo alebo nedoplnilo, bola v rozpore s ústavou. V praxi dochádzalo k situáciám, keď sudca zastavil konanie aj z dôvodov, ktoré nemali oporu v zákone. Posudzovanie otázky, či účastník reagoval na doplnenie svojho podania podľa požiadaviek súdu v celom rozsahu, môže byť poznačené subjektívnym názorom príslušného sudcu. Z uvedeného dôvodu zákonodarca zaviedol, aby v prípade, ak súd prvého stupňa považuje doplnenie návrhu za nedostatočné, rozhodol odvolací súd, ktorý uznesenie o odmietnutí potvrdí alebo zruší, ak doplnenie bude považovať za úplné. K ďalšej zmene zákonnej úpravy došlo na základe zákona č. 428/2004 Z.z., a to zavedením možnosti, aby v prípade, ak bolo podanie doplnené alebo opravené v celom rozsahu v súlade s uznesením, ktorým bol podávateľ vyzvaný na odstránenie jeho väd, najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu mohol rozhodnúť súd, ktorý ho vydal. Od účinnosti uvedeného zákona teda podávateľ podania má v podstate až tri možnosti na správne, riadne, zákonu zodpovedajúce uvedenie všetkých náležitostí podania, čo platí aj v súčasnosti, keďže Civilný sporový poriadok v § 129 prevzal túto úpravu. Podľa všeobecnej časti dôvodovej správy k novému Civilnému sporovému

poriadku: „Jedným z hlavných cieľov predkladateľa bolo zabezpečiť dôslednú koncentráciu procesu a dôležitou obsahovou zmenou, ktorá je spôsobilá prispieť k efektívnemu a rýchlemu konaniu, je i zvýšenie požiadaviek na procesnú aktivitu sporových strán, a s tým spojenú procesnú zodpovednosť so sankčnými dôsledkami v prípadoch procesnej pasivity. Pre prípad, že strana lehotu zmešká a úkon neurobí, stratí možnosť úkon urobiť neskôr (tzv. procesná preklúzia)“. Pokiaľ ide o zákonné náležitosti žaloby, nemožno prehliadnúť, že zatiaľ čo úprava v § 79 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku uvádzala, že zo žaloby muselo byť zrejmé "čoho sa navrhovateľ domáha", nová právna úprava už žalobný návrh (petit) vyžaduje ako povinnú náležitosť žaloby. Civilný sporový poriadok teda v porovnaní s predošlým procesným predpisom zásadným zvýraznením kontradiktórnosti konania a zásady formálnej pravdy (viď napr. článok 8 a 9 základných princípov), výslovným zakotvením princípu koncentrácie konania, zákazom pre súd vykonávať dôkazy, ktoré strany nenavrhl, či výslovnou úpravou, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2), ako aj výslovným normatívnym zakotvením, že aj podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe je zmenou žaloby (§ 140 ods. 2), jasne zvýšil nároky na „kvalitu žaloby“ a jej náležité odôvodnenie v tom zmysle, že je nutné trvať na tom, aby už žaloba obsahovala dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností, aby petit žaloby logicky z nich vyplýval, neodporoval im, bol s nimi v súlade, aby žalovaný už pri doručení mu žaloby od začiatku jasne, určito a zrozumiteľne vedel, čo a prečo sa od neho žiada, aby sa mohol riadne brániť voči uplatnenému nároku, keďže v zásade má na to k dispozícii len dve písomné vyjadrenia (vyjadrenie k žalobe a duplika, viď § 167 Civilného sporového poriadku) a následne by súd vec mal rozhodnúť na jedinom pojednávaní (§ 179 ods.1 Civilného sporového poriadku). Aj znenie ust. § 138 Civilného sporového poriadku len potvrdzuje vysoké nároky na tvrdenia v žalobe a jej odôvodnenie, keďže v ňom uvedené predbežné právne posúdenie je možné len za predpokladu existencie skutočností tvrdených v žalobe. V zásade teda platí, že všetky zákonom vyžadované náležitosti podania má toto obsahovať už v čase jeho doručenia na súd (vychádzajúc z § 2 zákona č. 1/1993 Z.z. o zbierke zákonov Slovenskej republiky a tam obsiahnutej nevyvrátiteľnej domnienky o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov, teda, že o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka). Ak tomu tak nie je a podanie má vady, ktoré bránia jeho prejednaniu, súd postupom podľa 129 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku vyzýva na opravu a doplnenie podania s povinnosťou riadne uviesť, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, ako ho treba doplniť alebo opraviť s poučením o možnosti podanie odmietnuť (druhá možnosť uviesť správne náležitosti podania). Ak sa tak nestane a pre nemožnosť pokračovať v konaní je podanie odmietnuté, jeho podávateľ má stále možnosť (v poradí tretiu) vady podania v súlade s výzvou súdu opraviť alebo doplniť najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, pričom v takom prípade súd, ktorý vydal uznesenie o odmietnutí podania o odvolaní proti uzneseniu o odmietnutí podania môže rozhodnúť sám, zrušiť uznesenie a pokračovať v konaní. Nemožno tiež opomenúť, že zatiaľ čo žalobca v prípade odmietnutia jeho podania má možnosť podať opäť riadnu novú žalobu, žalovaný, ktorý by sa mal brániť voči neúplnej a nezrozumiteľnej žalobe možnosť ďalšieho konania nemá. Ústavný súd SR v uznesení sp.zn. II.ÚS 258/2005 uviedol, že súčasťou ustálenej judikatúry ústavného súdu sú rozhodnutia, ktorými ústavný súd prikazuje posudzovať žalobný návrh prísne, aby mohlo byť riadne rozhodnuté vo veci, ale nie prehnane formalisticky (IV. ÚS 1/02, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02). V inom svojom rozhodnutí (viď Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 372/2018 z 20. júna 2018) k odstraňovaniu väd podania súdom uviedol, že odstránenie väd podania zo strany súdu nie je inštitút, ktorý by mal slúžiť na odstránenie pochybení žalobcu, ktoré nebránia prejednaniu a rozhodnutiu vo veci. Jeho účelom ale nemôže byť ani „pomoc“ súdu adresovaná strane konania smerujúca k takej úprave jej postupu vo veci, aby bola v konaní úspešná. Všetko vyššie uvedené možno teda zhrnúť tak, že postup súdu pri odstraňovaní väd podania musí byť taký, aby mu umožnil vyhnúť sa obidvom extrémom a excesom. Teda na jednej strane prepiatemu formalizmu a tým odopretiu práva na súdnu ochranu vo vzťahu k žalobcovi, a na druhej strane porušeniu práva na súdnu ochranu žalovaného tým, že mu doručí nezrozumiteľnú, nejasnú žalobu, voči ktorej sa mu ukladá brániť hoci z nej nebude vôbec vedieť čo a prečo sa od neho chce. Súd musí rešpektovať ústavný princíp rovnosti účastníkov, nestrannosť súdu, a s tým spojenú povinnosť súdu postupovať bez narušenia procesnej rovnováhy medzi stranami sporu. Súd nesmie opomenúť, že strany sporu majú v konaní rovnaké postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany okrem prípadu, ak si povaha prejednávanej veci (spory s ochranou slabšej strany, čo nie je tento prípad) vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu (čl. 6 základných princípov Civilného sporového poriadku). Nie všetky nedostatky podania sú nedostatkami, ktoré bránia v konaní pokračovať. Nedostatkom, ktorý bráni riadnemu pokračovaniu v konaní, je však aj podľa

rokmi ustálenej súdnej praxe vždy vada podania pre ktorú nie je zrejmé, čoho sa podávateľ domáha (podporne napr. Občianský soudní řád, komentář, I. díl, JUDr. Handl, JUDr. Rubeš, Praha 1985, strana 253). Keďže predmet sporu je vymedzený pomocou dvoch znakov, a to 1. pomocou požadovaných účinkov súdneho rozhodnutia vyjadrených žalobným petitom a 2. pomocou skutkového základu, na to, aby bolo zrejmé, čo je predmetom sporu, musia byť splnené obidva znaky. Nestačí teda, ak podanie obsahuje len petít, ktorý síce sám osebe bude perfektný, vykonateľný, určitý a zrozumiteľný, avšak bude k nemu absentovať opísanie rozhodujúcich skutočností, tak isto ako nestačí uviesť len rozhodujúce skutočnosti, ak k nim chýba petít, ktorý by z nich logicky vyplýval. V zmysle § 127 ods. 1 v spojení s § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku obligatórnou náležitosťou žaloby je, okrem iných, nielen presné, určité a zrozumiteľné označenie, čo sa ňou sleduje a žalobný návrh, ale aj opísanie, ktorej veci sa návrh týka, resp. pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, o ktoré sa tento návrh na rozhodnutie opiera (odôvodnenie petitu), ktorých opísanie je prejavom tzv. povinnosti tvrdenia, teda povinnosti substancovať (vytvoriť materiálny základ) svoje skutkové tvrdenia tak, aby na ich základe mohol súd rozhodnúť. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci sp.zn. I.ÚS 192/2015 „tak ako súd nie je spôsobilý konať a rozhodnúť o podaní, z ktorého nevyplýva návrh na rozhodnutie (absencia petitu), rovnako nie je spôsobilý rozhodovať ani o navrhovanom petite, ak nie je náležite odôvodnený (absencia odôvodnenia), ktoré zložky návrhu, t. j. petít aj jeho odôvodnenie, je nevyhnutné vnímať a posudzovať v ich vzájomnom súzvuku a jednote ako zložky jednoliateho celku (návrhu na začatie konania). Pri posudzovaní náležitostí podania je ich splnenie potrebné posudzovať s prihliadnutím na znenie podania ako celku, ktorého jednotlivé elementy sa navzájom dopĺňajú. Avšak v prípade zistenia súdu o nejasnosti, neurčitosti alebo nezrozumiteľnosti podania, prípadne niektorej jeho zložky v kontexte celého podania, súd vyzve navrhovateľa, aby tieto nedostatky doplnil alebo opravil s poučením, že v prípade neodstránenia týchto nedostatkov, kvôli ktorým nebude môcť pokračovať v konaní o podaní, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť návrhom na začatie konania, takéto podanie odmietne. Nepochybne presný, určitý a zrozumiteľný petít nie je vyjadrením iba formálnych náležitostí návrhu na začatie konania, ale je aj nevyhnutným predpokladom toho, aby súdne rozhodnutie bolo (z materiálneho hľadiska) vykonateľné a aby nastali právne účinky, ktoré navrhovateľ sledoval podaním návrhu na začatie konania, a motívy, dosiahnutie ktorých navrhovateľ vyjadril a zdôvodnil aj v odôvodnení svojho návrhu. Neúplnosť, nezrozumiteľnosť alebo nesprávnosť petitu, ktorý nekorešponduje so zvyškom návrhu, najmä s jeho odôvodnením, spravidla zakladá prvotnú nemožnosť súdu pokračovať v konaní, kým sa tento návrh neopraví alebo nedoplní, a to na základe výzvy konajúceho súdu“. S poukazom na vyššie uvedené podľa názoru súdu v prejednávanej veci v podaní žalobcu označenom ako žaloba (vo všetkých jeho častiach a vo vzťahu k všetkým nárokom) absentujú už základné skutočnosti slúžiace k individualizácii, nezameniteľnosti nárokov, teda tie skutočnosti, ktoré nie sú rozhodné pre unesenie bremena tvrdenia, ale pre samotné vymedzenie nároku žalobcu. Nedostatok náležitostí žaloby bráni jej vecnému prejednaní a pokračovaniu v konaní, nakoľko žaloba je neúplná, neurčitá, nezrozumiteľná, a nemožno bez ďalšieho určiť, aký skutkový má byť predmetom konania a aký je objekt konania (špecifikácia pozemkov). Až následne je úlohou súdu skúmať, či platné právo umožňuje, aby na základe skutkového stavu tvrdného žalobcom mohlo byť žalobe vyhovené. Podľa uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co 177/2018: „Súd nie je orgán, ktorého úlohou je tvoriť skutkovú podstatu právneho problému a tak konštruovať spis zo skutkových a právnych útržkov označených účastníkom. Len riadnym spôsobom v žalobnom návrhu vymedzený predmet konania predstavuje dostatočne spôsobilý základ pre vecné prejednanie a rozhodnutie žaloby. Z podaní žalobcu súd nezistil, čoho sa žalobca konkrétne domáha a čo by mohlo byť predmetom tohto konania“. Podľa uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co 130/2018: „Zo žaloby musia byť bezpochyby zrejmé všetky rozhodujúce skutočnosti, o ktoré žalobca opiera svoje nároky prípadne aj s uvedeným odkazom na právny predpis vzhľadom k tomu, že súd rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu podľa ust. § 215 ods. 1 CSP a je viazaný žalobným návrhom, teda žalobou v zmysle ust. § 216 ods. 1 CSP“. Súd v prejednávanej veci dôsledne skúmal, či nie je možné pokračovať v konaní aspoň o časti žaloby žalobcu (aspoň o niektorom nároku), pričom dospel k záveru, že to možné nie je. A to z dôvodov už vyššie uvedených. Súd plne poukazuje na svoje uznesenie zo dňa 06.12.2021, ktorým žalobcu riadne vyzval na odstránenie väd žaloby v stanovenej lehote spolu s poučením o odmietnutí žaloby v prípade, že nedôjde k jej doplneniu a oprave. Žalobca žalobu napriek výzve súdu uznesením zo dňa 06.12.2021 nedoplnil tak, aby táto mala zákonom požadované náležitosti a bolo možné v konaní o nej pokračovať. Súdu preto neostávalo iné, než v súlade s ust. § 129 ods. 3 Civilného sporového poriadku žalobu žalobcu ako celok odmietnuť. Podľa názoru súdu, ak by súd pokračoval v konaní o takom neúplnom a nezrozumiteľnom podaní, konal by nielen v rozpore so zákonom predpísanými náležitosťami žaloby a zákonodarcom zavedenými princípmi civilného sporového koncentrovaného a kontradiktórneho konania, ale aj v rozpore so zásadou

rovnosti strán sporu, lebo uprel by žalovanej jej procesné práva, keďže znemožnil by jej riadne sa brániť voči uplatnenému nároku, uvádzať skutočnosti a označiť dôkazy na svoju obranu, nakoľko z podania napriek výzve súdu na jeho opravu a doplnenie nie je zrejmé čo a na základe čoho sa vlastne od nej (a prečo práve od nich) žiada. Je na každom žalobcovi, aby jasne a zrozumiteľne formuloval žalobný návrh, a aby ten vyplýval, nadväzoval a logicky súvisel s opisom rozhodujúcich skutočností žalobcom. Zákon neumožňuje ustúpiť od podmienky riadneho (v zmysle procesne spôsobilého na ďalšie konanie) žalobného návrhu ani v takých situáciách, kedy neschopnosť naformulovať riadny, zrozumiteľný a vykonateľný žalobný návrh je už z povahy veci spôsobená len tým, že už aktuálne objektívne nie je možné dosiahnuť to, čo žalobca zamýšľa, hoci by žalovať mohol niečo iné. Súd nemôže žalobcov poučovať, akým spôsobom by mali formulovať žalobný návrh, aby boli v konaní úspešní. Nemôžu poskytovať ani poučenie o hmotnom práve. Civilné súdne konanie je ovládané zásadou iura novit curia, teda, že súd pozná právo. Žalobca preto nie je povinný uplatnený nárok právne kvalifikovať, pretože právne kvalifikácia je vecou súdu. Musí však uviesť rozhodujúce skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok právne kvalifikoval (Najvyšší súd SR sp.zn. 5Cdo 196/2009, podľa ktorého: „Za žalobný nárok, teda predmet konania nemožno považovať iba žalobný návrh, ale aj jeho skutkové odôvodnenie, čo spolu so žalobným návrhom vymedzuje predmet žaloby“ (citované z Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku- Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 487 s). Žaloba žalobcu uvedené nespĺňa. Odmietnutie podania nebráni žalobcovi podať riadnu novú žalobu so všetkými požadovanými náležitosťami. Súd žalobcu opätovne poučuje, že má právo dať sa zastúpiť advokátom, či obrátiť sa na advokáta za účelom kvalifikovanej právnej pomoci pri spisaní žaloby so všetkými zákonom predpísanými náležitosťami. Súd poučuje žalobcu tiež o práve žiadať Centrum právnej pomoci o ustanovenie advokáta.

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že aplikoval analogicky ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku s tým, že Civilný sporový poriadok nemá osobitnú úpravu pre rozhodovanie o trovách konania v prípade, ak sa odmieta podanie. Keďže však v tomto prípade vzniká obdobná situácia ako pri zastavení konania, pretože vo veci súd meritórne nekoná, rozhodol súd o náhrade trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP. Žalobcovi, ktorého podanie bolo odmietnuté náhradu trov konania priznať nemožno. Žalovanej, ktorej doposiaľ nebola ani doručená žaloba žiadne preukázateľné trovy nevznikli. Súd preto rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov tohto konania.

9. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie zástupca žalobcu. V podanom odvolaní uviedol, že dňa 04.09.2023 bolo klientovi advokáta F. G. H. A. B. doručené uznesenie Okresného súdu Poprad zo dňa 18.07.2023. Namieta, že uznesenie Okresného súdu Poprad neobsahuje označenie právneho zástupcu žalobcu a taktiež namieta, že toto nebolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu. Ďalej v podanom odvolaní uviedol, že podľa názoru žalobcu neboli splnené procesné podmienky pre vydanie tohto rozhodnutia, zároveň súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, zároveň konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, taktiež dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V prvom rade ako podstatnú odvolaciu námietku označil tú skutočnosť, že ako odvolateľ namieta, že súd zákonným spôsobom nevykonal predloženú verejnú listinu osvedčenia advokáta F. G. H. o zápise do zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory dňa 01.07.2021. Ako druhú skutočnosť namieta, že súd nedoručil uznesenie Okresného súdu Poprad zo dňa 18.07.2023 právnomu zástupcovi žalobcu F. G. H., za tretie namieta, že súd zákonným spôsobom nevykonal ako dôkaz predložené osvedčenie o zápise do zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory F. G. H. narodeného XX.XX.XXXX. Za štvrté namieta, že neboli splnené procesné podmienky pre vydanie rozhodnutia zo dňa 18.07.2023, pretože Slovenská republika zákonným spôsobom nezapísala právneho zástupcu žalobcu F. G. H. na podklade existujúceho osvedčenia o zápise do zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory a do registra advokátov a do ďalších registrov vedených Slovenskou republikou. Za piate namietal tvrdenie súdu, že ako žalobca neopravil a nedoplnil žalobu zo dňa 14.06.2023 na základe uznesenia zo dňa 06.12.2021, pričom tvrdil, že žaloba a doplnenie žaloby obsahujú všetky zákonné náležitosti potrebné na konanie o žalobe. Zároveň žaloba spĺňa všetky zákonné procesné podmienky podania a samotné náležitosti žaloby podľa Civilného sporového poriadku. Za šieste namietal, že žaloba zo dňa 14.06.2021 bola súdom nezákonne odmietnutá. Za siedme namietal, že súd vytvoril zástupné nezákonné dôvody na odmietnutie žaloby z procesných dôvodov, a to z toho dôvodu, že súd prvej inštancie v uznesení zo

dňa 18.07.2023 predstiera, že odmieta žalobu z dôvodov neopravenia, nedoplnenia žaloby zo dňa 14.06.2021 na základe uznesenia súdu zo dňa 06.12.2021. Ako podporný dôkaz k tejto námietke ohľadne predstieraného konania súdu uvádza ten fakt, že od januára 2022 do júna 2023 ubehlo takmer 18 mesiacov, počas ktorých súd nezákonne nekonal a čakal či sa štátnym zločkám Slovenskej republiky podarí zvrátiť preukázateľné skutočnosti vyplývajúce z verejných listín týkajúcich sa priezviska a rodné priezviska F. G. H.. Za ôsme navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie Okresného súdu Poprad zo dňa 18.07.2023 a vec vrátil Okresnému súdu Poprad na ďalšie konanie.

10. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (v zmysle ustanovenia § 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12. Podľa ustanovenia § 127 ods. 1 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti v podaní sa uvedie: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis.

13. Podľa ustanovenia § 132 ods. 1 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

14. Podľa ustanovenia § 133 ods. 2 CSP právnická osoba sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným sídlom organizácie, ak je pridelené.

15. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 127 ods. 1 stanovuje všeobecné náležitosti všetkých podaní, t.j. všetkých úkonov adresovaných súdu. Popri týchto všeobecných náležitostiach musia byť kumulatívne splnené aj ďalšie náležitosti, ak tieto ukladá osobitné ustanovenie. V prípade náležitosti podanej žaloby je týmto osobitným ustanovením vyššie citované ustanovenie § 132 ods. 1 CSP.

16. V prípade, že žaloba neobsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti, možno hovoriť o vadách žaloby a teda o tzv. neúplnom podaní. O neurčitej žalobe potom možno hovoriť vtedy, ak samotná žaloba vzbudzuje či už pochybnosť o predmete konania, o právnych následkoch konania, výsledku sporu, teda toho čoho sa žalobca podanou žalobou domáha alebo o identifikácii sporových strán.

17. V zmysle uznesenia súdu prvej inštancie č.k. 4C 11/2021-58 zo dňa 06.12.2021 je zrejmé, že súd prvej inštancie písomne vyzval žalobcu, aby opravil a doplnil svoje podanie označené ako „Žaloba o vyporiadanie vlastníckych práv k pozemku“ zo dňa 14.06.2021 tak, aby obsahovalo všetky náležitosti riadnej žaloby v zmysle ustanovenia § 127 ods. 1 v spojení s ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku, a to najmä, aby za prvé, určito a zrozumiteľne sformuloval žalobné žiadosti teda petity žaloby, aby bolo z nich zrejmé, čoho sa žalobou domáha, čo ňou sleduje, z čoho vyplýva eventualita jednotlivých žiadostí a odstránil rozpor medzi označením strán v spore a žalobnými žiadosťami. Za druhé súd prvej inštancie vyzval aj na úplné a zrozumiteľné opísanie všetkých rozhodujúcich skutočností, to znamená skutkového deja, ktorý tvorí samotný základ žaloby, a to uvedením prečo a na základe čoho sa domáha splnenia povinnosti špecifikovaných v žalobných žiadosťach, prečo práve od žalovanej a prečo eventuálne a taktiež odstrániť rozpory medzi žalobnými žiadosťami a skutkovými tvrdeniami v žalobe. Tieto dve podstatné opravy a doplnenia žaloby v oboch bodoch dostatočne vysvetlil ďalšou argumentáciou, ktorú označoval písmenami, tak ako je vyššie uvedené, a to pri oboch podstatných vytýkaných vadách žaloby. Zároveň následne podaním zo dňa 08.06.2022 súd prvej inštancie oznámil žalobcovi, že advokát, ktorého si zvolil už nemá oprávnenie ho zastupovať ako advokát a súčasne mu aj doručoval ako strane sporu uznesenie zo dňa 06.12.2021.

18. Následne zo súdneho spisu vyplýva, že dňa 13.01.2022 bolo súdu prvej inštancie doručené písomné podanie vo veci opravy a doplnenia žaloby s prílohami, avšak zo samotného obsahu predmetného podania je odvolaciemu súdu zrejmé, že predmetné podanie neobsahovalo také doplnenie ani opravu pôvodnej žaloby ako vo svojom vyššie uvedenom uznesení inštruoval súd prvej inštancie samotného žalobcu, ako má opravu a doplnenie pôvodnej žaloby správne vykonať. K doplneniu a oprave,

ktoré neboli súladné s inštruktážnym odôvodnením súdu prvej inštancie v rámci svojho rozhodnutia o odstraňovaní vád konania boli taktiež pripojené listiny totožné ako k pôvodnej žalobe.

19. Po posúdení predmetného podania, ktorým sa žalobca rozhodol odstrániť vady žaloby a svoju žalobu doplniť je možné z pohľadu odvolacieho súdu konštatovať, že žaloba aj po vykonanom doplnení a oprave zo strany žalobcu naďalej trpela zmätočnosťou a nezrozumiteľnosťou, a to vzhľadom na špecifikáciu pozemkov, ktorá je v nej nejasná. Geometrické plány z rokov 2010 a 2012 nezodpovedali aktuálnemu stavu evidencie nehnuteľností a časť geometrických plánov vôbec neriešila zameranie parciel špecifikovaných v žalobných žiadostiach. Rovnako v žalobe naďalej absentovalo úplné a zrozumiteľné opísanie všetkých rozhodujúcich skutočností, teda chýbal opis skutkového deja, ktorý tvorí samotný základ žaloby a z ktorého by malo byť zrejmé, z akých dôvodov a na základe akých skutočností sa žaloba domáha splnenia povinností špecifikovaných v žalobných žiadostiach. Žalobca v žalobe tvrdil, že sa pokúšal vysporiadať právny vzťah k pozemkom so Slovenskou republikou, pričom poukázal prvotne na svoje písomné žiadosti o odkúpenie pozemkov, ktoré adresoval Ministerstvu pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky ako aj Ministerstvu kultúry Slovenskej republiky a Pamiatkovému úradu Slovenskej republiky. Žalobu však podal tak, že uloženia povinností sa dožaduje nie od subjektov uvádzaných v skutkovom stave, ale od Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, pričom uloženia tejto povinnosti voči tomuto subjektu neuvádza bližšie odôvodnenie, teda chýba akýkoľvek skutkový dej a opísanie rozhodujúcich skutočností voči subjektu podľa žaloby povinnému. Žalobca tak nielenže jasne a zrozumiteľne neidentifikoval nehnuteľnosti, ale neidentifikoval ani skutkový dej, ktorý má byť základom žaloby tak, aby bolo zrejmé, na základe čoho sa domáha odkupovania nejasne identifikovaných pozemkov, prečo sa odpredaja pozemkov domáha eventuálne a taktiež nevysvetlil prečo sa odpredaja domáha práve na ním označenej žalovanej strane. Neunesenie bremena tvrdenia respektíve neuvedenia všetkých rozhodujúcich skutočností ohľadne skutkového deja neumožňuje určiť, čo vlastne má byť predmetom samotnej žaloby.

20. Odvolací súd sa plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie. Tento procesne správne vyvodil nasledovné závery. Ohľadne odstránenia nedostatkov žaloby vo vzťahu k časti 1. žalobnej žiadosti a P. Q. O., odbor katastrálny v prejednávanej veci sa odstrániť vady žaloby nepodarilo, následkom čoho nemožno ani pokračovať v civilnom konaní, ani postúpiť vec príslušnému správne súdu alebo správne orgánu. Preto podanie aj v tejto časti muselo byť odmietnuté. Ak by súd poučil žalobcu ohľadne naformulovania správneho znenia petitu žaloby, a teda vymedzil inak predmet tohto konania sám, také poučenie by presiahlo poučovaciu povinnosť súdu (teraz § 160 Civilného sporového poriadku), a bolo by v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania (Najvyšší súd SR sp.zn. 6Cdo 125/2011). Rovnako tak platí, že nie všetky nedostatky podania sú nedostatkami, ktoré bránia v konaní pokračovať. Nedostatkami, ktoré bránia riadnemu pokračovaniu v konaní, je však aj podľa rokmi ustálenej súdnej praxe vždy vada podania pre ktorú nie je zrejmé, čoho sa podávateľ domáha (podporne napr. Občanský soudní řád, komentář, I. díl, JUDr. Handl, JUDr. Rubeš, Praha 1985, strana 253). Keďže predmet sporu je vymedzený pomocou dvoch znakov, a to 1. pomocou požadovaných účinkov súdneho rozhodnutia vyjadrených žalobným petitom a 2. pomocou skutkového základu, na to, aby bolo zrejmé, čo je predmetom sporu, musia byť splnené obidva znaky. Nestačí teda, ak podanie obsahuje len petit, ktorý síce sám osebe bude perfektný, vykonateľný, určitý a zrozumiteľný (čo v posudzovanom prípade taktiež nenastalo), avšak bude k nemu absentovať opísanie rozhodujúcich skutočností, tak isto ako nestačí uviesť len rozhodujúce skutočnosti, ak k nim chýba petit, ktorý by z nich logicky vyplýval. Správne tak súd prvej inštancie učinil záver, že v prejednávanej veci v podaní žalobcu označenom ako žaloba (vo všetkých jeho častiach a vo vzťahu k všetkým nárokom) absentujú už základné skutočnosti slúžiace k individualizácii, nezameniteľnosti nárokov, teda tie skutočnosti, ktoré nie sú rozhodné pre unesenie bremena tvrdenia, ale pre samotné vymedzenie nároku žalobcu. Nedostatok náležitostí žaloby bráni jej vecnému prejednaní a pokračovaniu v konaní, nakoľko žaloba je neúplná, neurčitá, nezrozumiteľná, a nemožno bez ďalšieho určiť, aký skutkový má byť predmetom konania a aký je objekt konania (špecifikácia pozemkov). Ohľadne tohto záveru adekvátne súd prvej inštancie poukázal na uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co 177/2018: „Súd nie je orgán, ktorého úlohou je tvoriť skutkovú podstatu právneho problému a tak konštruovať spis zo skutkových a právnych útržkov označených účastníkom. Len riadnym spôsobom v žalobnom návrhu vymedzený predmet konania predstavuje dostatočne spôsobilý základ pre vecné prejednanie a rozhodnutie žaloby. Z podaní žalobcu súd nezistil, čoho sa žalobca konkrétne domáha a čo by mohlo byť predmetom tohto konania“ a sp.zn. 5Co 130/2018: „Zo žaloby musia byť bezpochyby zrejmé všetky rozhodujúce skutočnosti, o ktoré žalobca opiera svoje

nároky prípadne aj s uvedeným odkazom na právny predpis vzhľadom k tomu, že súd rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu podľa ust. § 215 ods. 1 CSP a je viazaný žalobným návrhom, teda žalobou v zmysle ust. § 216 ods. 1 CSP“. Plne sa tak odvolací súd stotožňuje s konečným záverom súdu prvej inštancie, že súdy nemôžu žalobcov poučovať, akým spôsobom by mali formulovať žalobný návrh, aby boli v konaní úspešní. Nemôžu poskytovať ani poučenie o hmotnom práve.

21. Civilné súdne konanie je ovládané zásadou „iura novit curia“. Žalobca preto nie je povinný uplatnený nárok právne kvalifikovať, pretože právne kvalifikácia je vecou súdu. Žalobca však musí uviesť rozhodujúce skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok právne kvalifikoval (viď rozhodnutie NSSR sp.zn. 5Cdo 196/2009), čo v posudzovanom prípade nenastalo.

22. Odvolací súd je rovnakého názoru ako súd prvej inštancie, že v prejednávanej veci nebolo možné pokračovať v konaní aspoň o časti žaloby žalobcu teda aspoň o niektorom ním uplatnených nárokov, pričom aj odvolací súd dospel k záveru, že to možné nie je. Týmto dôvodom je tá skutočnosť, že žalobca riadne neodstránil ani jednu z vytýkaných vád žaloby uvedených v prvotnom uznesení vydanom k odstraňovaniu vád podania.

23. K jednotlivým odvolacím námietkam vzneseným samotným žalobcom možno skonštatovať, že tento napriek ich očíslovaniu 1 – 9, v zásade vznesol 4 podstatné odvolacie námietky.

24. Ako prvú podstatnú odvolaciu námietku odvolací súd vyhodnotil skutočnosť, ktorú namietal žalobca, že súd prvej inštancie nevykonal listinný dôkaz v podobe osvedčenia advokáta o zápise do zoznamu advokátov. K uvedenej odvolacej námietke odvolací súd konštatuje, že zo samotného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie napadnutého odvolaním je zrejmé, že predmetný dôkaz vykonaný bol avšak zároveň došlo k vykonaniu ďalšieho dôkazu ohľadne výmazu predmetného advokáta zo zoznamu advokátov, čím možno konštatovať, že súd prvej inštancie predmetný dôkaz vykonal, vykonal následne aj protidôkaz a na základe týchto listinných dôkazov dospel ku konkrétnym záverom. Odvolacia námietka ohľadne nevykonania predmetného listinného dôkazu vznesená zo strany žalobcu teda dôvodná nie je.

25. Ako druhú podstatnú odvolaciu námietku odvolací súd vyhodnotil skutočnosť, že žalobca namietal nedoručenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie advokátovi žalobcu. K uvedenému odvolací súd uvádza, že je síce pravdou, že v záhlaví samotného rozhodnutia súdu prvej inštancie zo dňa 18.07.2023 nie je uvedený právny zástupca žalobcu a tomuto ani rozhodnutie doručované nebolo, uvedené však nie je takou procesnou vadou, ktorá by v rámci intenzity porušenia práva na spravodlivý proces viedla odvolací súd k zrušeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Za uvedené má odvolací súd z toho dôvodu, že pred súdom prvej inštancie bolo bez pochyb preukázané, že osoba pôvodného právneho zástupcu žalobcu bola vymazaná zo zoznamu advokátov, a teda súd prvej inštancie nemal dôvod s predmetnou osobou ako advokátom konať. Súd prvej inštancie čiastočne pochybil tým, že predmetnú osobu neuviedol v záhlaví svojho rozhodnutia ako fyzickú osobu, ktorej bolo udelené plnomocenstvo zo strany žalobcu a zároveň nedoručoval predmetné uznesenie aj samotnému zástupcovi žalobcu, ktorý by mal vystupovať v pozícii nie právneho zástupcu, ale bežného zástupcu ako fyzickej osoby. Uvedené však v konaní bolo zhojené tým spôsobom, že obe rozhodnutia súdu prvej inštancie či už ohľadne odstraňovania vád žaloby alebo odmietnutie podania boli riadne a úspešne doručované žalobcovi a následne tieto uznesenia súdu prvej inštancie samotný žalobca predkladal svojmu zástupcovi, ktorý uvedené skutočnosti o ich predložení a doručení jemu ako zástupcovi žalobcu potvrdzoval vo svojich vyjadreniach, pričom aj uvádzal dátumy, kedy boli predmetné uznesenia samotnému žalobcovi súdom prvej inštancie doručené a potvrdzoval vo svojich vyjadreniach aj skutočnosť, že tieto mu následne ako zástupcovi boli zo strany žalobcu včas predkladané. Zároveň predmetné pochybenie súdu prvej inštancie ohľadne doručovania bolo zhojené tou skutočnosťou, že v oboch prípadoch, či už ohľadne uznesenia odstraňovania vád žaloby alebo uznesenia o odmietnutí podania bola zo strany žalobcu vždy dodržaná súdom stanovená lehota či už na doplnenie žaloby, respektíve lehota na podanie odvolania voči uzneseniu o odmietnutí podania. Z tohto dôvodu predmetné pochybenia súdu prvej inštancie nedospeli k takej závažnej intenzite, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces u žalobcu. Uvedené skutočnosti zároveň nemohli zmeniť nič na tom fakte, že samotný žalobca napriek riadne vydaným rozhodnutiam súdu prvej inštancie a dostatočne širokým poučeniam o odstraňovaní vád podania tieto neodstránil. Uvedené viedlo odvolací súd k záveru, že aj druhá odvolacia námietka dôvodná nie je.

26. K zastupovaniu žalobcu či už zástupcom s bežným plnomocenstvom alebo advokátom odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že takéto splnomocnenie vydané bolo a týmto sa súd prvej inštancie mohol vysporiadať buď takým alternatívnym spôsobom, že pripustí ešte právne zastúpenie samotného žalobcu cez prizmu Občianskeho zákonníka, ktorý vo svojich ustanoveniach uvádza, že aj v prípade zániku plnomocenstva udelenému právnenému zástupcovi strany sporu tento je ešte oprávnený vykonať platne a účinne ďalšie právne úkony pre svojho bývalého klienta v prípade, že by hrozila nenávratná škoda alebo ujma. Respektíve po správnom mal prihliadať súd prvej inštancie na tú skutočnosť, že mal vyhodnotiť plnomocnenstvo pre advokáta so zaniknutou advokátskou licenciou (vymazaného advokáta zo zoznamu Slovenskej advokátskej komory) tak, že na takéto plnomocnenstvo mohol z materiálneho hľadiska nahliadnuť ako na bežné plnomocnenstvo udelené fyzickej osobe. Javilo sa tak odvolaciemu súdu ako vhodné, aby súd prvej inštancie v záhlaví rozhodnutia predmetnú osobu zástupcu uviedol, v podobe zástupcu ako fyzickej osoby. Napriek uvedenému však naďalej platí vyhodnotenie odvolacieho súdu uvedené v odseku č. 25 tohto rozhodnutia.

27. Tretia podstatná odvolacia námietka žalobcu spočívala v skutočnosti, že neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia zo dňa 18.07.2023 a žalobca odmieta tvrdenie súdu prvej inštancie, že neopravil a nedoplnil žalobu a z tohto dôvodu súd prvej inštancie žalobu nezákonne odmietol. Túto odvolaciu námietku odvolací súd taktiež považuje za nedôvodnú, pretože súd prvej inštancie tak ako to vyplýva zo súdneho spisu riadne dodržal postup pri odstraňovaní väd podania tak ako ho má na mysli Civilný sporový poriadok. Dokonca súd prvej inštancie vykonal niektoré úkony nad rámec požadovaný Civilným sporovým poriadkom, keď v prvom rade vykonal osobnú konzultáciu so zástupcom žalobcu a na základe nej následne vydal riadne uznesenie, ktorým vyzval jasne, podrobne, zrozumiteľne a precízne na odstránenie väd žaloby, pričom zároveň podrobne uvádzal, prečo dané vady považuje za také, ktoré je potrebné odstrániť a taktiež poukázal na rozpor v skutkových tvrdeniach respektíve na ich absolútny nedostatok, čo tiež riadne vo svojom uznesení odôvodnil. Toto rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo žalobcovi doručené, avšak žalobca tak ako vyššie uvádza odvolací súd riadne nereflektoval na podrobne vytykané vady žaloby a v zásade iba mierne odlišne preformuloval nezrozumiteľné a nejasné sformulovanie žaloby doručenej súdu prvej inštancie prvotne dňa 14.06.2021.

28. Štvrtá podstatná odvolacia námietka žalobcu spočívala v tom, že súd prvej inštancie si vytvoril nezákonné dôvody na odmietnutie žaloby. Aj túto odvolaciu námietku odvolací súd považuje za nedôvodnú keď je možné konštatovať, že dôvody na odmietnutie žaloby boli podrobne, jasne a zrozumiteľne špecifikované v uznesení č.k. 4C/11/2021-58 zo dňa 06.12.2021 a zo samotného odôvodnenia súdu prvej inštancie je zrejmé, že tieto dôvody na odmietnutie žaloby si v následnom rozhodnutí zo dňa 18.07.2023 nevytváral, ale tieto logicky nachádzal v komparácii vytykaných väd podania, na ktorých opravu a doplnenie vyzval žalobcu uznesením č.k. 4C/11/2021-58 zo dňa 06.12.2021, a to aj v rámci komparácie s pôvodným a dopĺňaným podaním žalobcu.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené všetky štyri základné odvolacie námietky žalobcu považuje odvolací súd za nedôvodné a skutočnosť, že síce pri doručovaní respektíve označovaní zástupcu samotného žalobcu došlo k pochybeniu súdu prvej inštancie, toto nemalo takú intenzitu porušenia procesných práv u žalobcu, že by bolo schopné privodiť zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu voči uzneseniu súdu prvej inštancie vydaného dňa 18.07.2023.

30. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti tak možno dospieť k záveru, že žalobca napriek doplneniu podania neodstránil nedostatky vytykané súdom prvej inštancie a jeho podanie zostalo aj naďalej takým podaním, ktoré vykazuje jednoznačne znaky neurčitosti, nejasnosti a nezrozumiteľnosti, preto by nebolo možné v konaní ďalej pokračovať, a to ani čo i len o jednej časti daného podania. Z uvedeného dôvodu odvolaciemu súdu neostávalo nič iné ako konštatovať správnosť všetkých záverov súdu prvej inštancie o potrebe odmietnuť podanie žalobcu.

31. Odvolací súd však na tomto mieste dáva ešte do pozornosti, že odmietnutie podania nevytvára prekážku právoplatne rozhodnutej veci, preto žalobca môže podať už perfektnú žalobu opätovne.

32. Správnenému výroku súdu prvej inštancie zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

33. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie žalobcu za dôvodné, a preto napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP.

34. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešný bol žalovaný, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP. Z obsahu spisu však vyplýva, že žalovanému žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z článku 7 na základných princípoch CSP zakotvujúcich procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli by bolo zjavne nielen nelogické, ale aj v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).